

06/08/2015

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה ושר הבריאות, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של יעל, ששלחה לנו קריאת מצוקה בעקבות סירובה של קופת החולים שבה היא מבוססת לאשר הפניה לטיפול חיוני ומורכב, שמונע ממנה סבל בל יתואר:

"שמי יעל ולצערי אני חולה קשה ומורכבת. סובלת מקרוהן קשה (עברתי הרבה ניתוחים, ללא רקטום, ללא מעי גס, גם חלק מהדק נכרת, עם סטומה קבועה). בנוסף, בשנה וחצי האחרונות נוסף אנדומטריוזיס עם מצב של אגן קפוא (frozen pelvis), כרגע ללא מענה. פיתחתי רגישויות קשות לכמעט כל תרופה אפשרית (הפסקות נשימה, שוק אנפילקטי, תנועות אקסטרפירמידליות, אילאוס וכו'). בגלל טיפול ממושך ורב שנים עם סטרואידים אני עם אוסטיאופורוזיס קשה (AVN דו"צ בשתי הברכיים ובשני מפרקי הירכיים, עצמות פריכות ושברים אוסטיאופורוטיים בחוליות). בנוסף, כתוצאה מהניתוחים אני גם סובלת מפגיעה עצבית קשה בפרינאום.

כאמור, מצבי מורכב ודורש טיפול ע"י צוות גדול של רופאים מתחומים שונים.

הפגיעה העצבית גרמה לסבל בל יתואר וכאבי תופת שאין ביכולתי להתחיל ולתאר. במשך שלוש שנים נוסה כל טיפול אפשרי וכל טיפול נכשל עקב פיתוח רגישויות קשות ומסכנות חיים (כל סוגי האופיאטיים למיניהם – מורפיום, פנטניל, מדבקות בוטרנס, מתדון, טרמדקס, אוקסיקונטין, אוקסיקוד וכו', עירוי לידוקאין, עירוי קטאמין, בלוק קאודלי ועוד). השימוש המסיבי באופיאטיים גרם לפיתוח סבילות קשה ולהתמכרות גופנית. נאלצתי לעבור גמילה מאופיאטיים (הדבר הנורא ביותר שעברתי בחיי) שמשמעותה (בגלל סיבוכים שהתרחשו בגמילה) שאינני יכולה לקבל יותר אופיאטיים כלל (לפני כשנתיים נאלצתי לעבור ניתוח פתיחת בטן גדול מאוד ללא משככי כאבים...).

לאחר שלוש שנים של סבל רב הופניתי ממרפאת הכאב בבית חולים בצפון אל מנהל מרפאת רצפת האגן בבית חולים גדול במרכז. הוא אבחן את מיקום הפגיעה העצבית והציעה פתרון ניסיוני של הזרקות בוטוקס לאזור הפגיעה העצבית. ההצלחה הייתה משמעותית ופתרה גיהנום שנמשך שלוש שנים ארוכות. מאז 2012 אני עוברת בבית החולים הזה אחת לחצי שנה טיפול לפגיעה העצבית בעזרת

הזרקת בוטוקס לפרניאום במרפאת רצפת האגן, במכון הגסטרו של בית החולים. אני פונה אליכם בבקשה ובתחינה לעזור לי ולחייב את הכללית להמשיך ולנפק את ההתחייבות הנ"ל.

בוטוקס איננו כלול בסל הבריאות (ואני משלמת את העלות האדירה בעצמי). עד כה הקופה סיפקה לי תמיד את טופס ה-17 לארבע זריקות הלידוקאין (להרדמה מקומית) הדרושות במסגרת הטיפול. קוד זה קיים בסל ולאורך כל השנים קיבלתי טופס 17 עבור זאת ללא כל בעיה.

הפעם קופ"ח כללית מסרבת לנפק את ההתחייבות בטענה שבוטוקס איננו בסל. ושוב אני מדגישה, אני דואגת למימון הבוטוקס, ההתחייבות היא עבור זריקות לידוקאין שכן קיימות בסל ואושרו עד כה ללא בעיה. גם ערעור שהבהיר את הנקודה ואת נושא הרצף הטיפולי נענה בסירוב. הדבר היחיד שהקופה מוכנה לנפק הוא את ההתחייבות לבדיקת רופא גסטרו (ששווה כקליפת השום ללא התחייבות לזריקות).

הסבתי את תשומת לב קופת החולים לכך שעל פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי עקרון הרצף הטיפולי קובע שמבוטח לא יידרש להחליף מוסד רפואי במהלכה של אותה מחלה או אותו מצב רפואי והטיפול בהם. לצערי, לשווא. לאור התורים הקיימים, אי ביצוע הטיפול במועד שנקבע פירושו דחייתו בכחצי שנה. עבורי הדבר אומר ייסורי גיהנום שיביאוני שוב ושוב לבית החולים.

אני רוצה רק לציין שאני אם לילד בן עשר וחצי שזקוק לי. המשמעות של הסירוב של קופת חולים היא שאני נלחמת בבירוקרטיה ובכאבים הקשים בו זמנית, היות שבלי הזריקות לא אוכל לקבל את הטיפול היחיד שמקל על סבלי. כולי תקווה שאצליח לשנות את רוע הגזרה."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא מומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"